

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkim co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Najwyższy ukaz. — Rozkaz do zarządu cywil. — Postanowienie komitetu urzęd. — Dyrektor centr. zarządu dochod. z akc. — Dyrekcja wyścigów konnych. — Pocztamt warsz. — Zaliczenie; nominacje.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — **Telegramy.** — **Wiadomości telegraficzne.** — Podróż J. C. W. W. Ks. Aleksandra Aleksandrowicza. — Wyjazd JJ. WW. KKs. Oldenburgskich. — Popisowi. — Nagroda. — Plac targowy w Kielcach. — Koncert. — Benefis. — Spiewaczki francuskie. — Gabinet aleoskopów. — Wypadki. — Cholera. — Kursa monet. — Wiadomości dworskie. — Uwaga nad okólnikiem. — Wydalenie się rosjan z Wilna. — Postanowienie pedagogiczne. — Wystawa płodów roln. i przem. — Kradzież. — Proces; poeta Fedkowicz. — Anglja. Nota Antonellego. — **Austrja.** Podróż cesarza; pomnik. — Sejm węgierski; katolicy siedmiogrodzcy. — **Prusy.** Zjazd monarchów. — Nota okólnikowa. — Saksonja i Prusy. — Stosunki z Wirtembergją. — **Turcja.** Kwestja kandjocka. — Spór Rumunji z Austrją. — **Włochy.** Kwestja rzymska. — Powstanie rzymskie. — O biegu robót budowlanych przy cerkwiach w chołmskiej greko-unickiej djecezji.

FEJLETON. — Niedouczek (c. d.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Redakcja gazety *Warschauer Judische Zeitung.* — Szycie białej bielizny. — Tydzień targowy, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 7 (19) Października.

Najwyższy ukaz z 20 lipca r. b., nadający tajemnemu radcy *Massonowi*, posiadaczowi majoratu Niemysłów w powiecie kaliszskim, w także posiadanie część lasu Księżę-Młyny, zamieszczony był w wczorajszym (27-ym) numerze *Warsz. Dniew.*

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEDOUCZEK

(Ciąg dalszy *)

III.

Teraz, zaczyna się trzecia epoka w życiu Stanisława. Bywając często w kościele u Bernardynów, zauważył młodą panienkę, modlącą się bardzo przykładnie, która przez cały czas nabożeństwa nie spuszczała oczów z książki; siedziała spokojnie, skromnie, nie zwracała uwagi na nikogo, a jednak była piękną!

Na jej czole, zdawało się że anioł wyrzył słowa: to siostra moja; twarz miała tak idealną, że młodzieniec zawołał: spotkałem moje marzenie! Zaczynała rok szesnasty, była na pensji w klasie 3-iej i mieszkała przy matce, wdowie po byłym wojskowym. Na imię jej było Bronisława.

Miłość i poezja, chodzą zawsze w parze z sobą, tak samo jak (darujcie porównanie) masło i maślanka; a śmietaną z której to wszystko powstaje, jest młodość...

Gdy Stanisław ujrzał ów ideał, został zachwycony. Ciotce nie śmiał powierzyć swych wrażeń, przyjaciele nie zdawali się mu godnymi do poznania tajemnicy, więc zasiadał wieczorem do pisania i kreślił to ody, to sonety, zaczynające się od słów:

*) Patrz N° 228, 229, 230 i 231.

N. 11

R O Z K A Z

do Zarządu Cywilnego w Królestwie Polskiem.

Warszawa 29 Września (11 Października) 1867 r.

I. Z ROZPORZĄDZENIA JENERAŁ-FELDMARZAŁKA NAMIESTNIKA W KRÓLESTWIE.

Zatwierdzeni na urzędach: — Urzędnika do przedstawiania interesów X Departamentu Rządzącego Senatu, pełniący te obowiązki Asesor Kolegjalny *Grabowski*; — Pisarza tegoż Departamentu Senatu, Radca Honorowy *Krasuski*; — Rady Wydziału Administracyjnego w Rządzie Gubernialnym Suwałskim, Asesor Kolegjalny *Bortnowski*, i Rady Prawnej, Sekcji Prawnej w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, Radca Honorowy *Rogoziński*.

Otrzymują urlop za granicę: — Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, *Aleksander Parisot*, do Austrji i Prus na miesiąc 2-a; Sędzia Sądu Pokoju w Kielcach, *Antoni Turski*, do Austrji na miesiąc 3-y; — Archiwista Trybunału Cywilnego w Kielcach, *Antoni Czechowski*, i Aplikant przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, *Aleksander Kraushar*, do Austrji na dni 29; — Zarządzający częścią Administracyjną obydwóch Dzienników Warszawskich *Janczewski*, do Francji na dni 28.

II. Z ROZPORZĄDZENIA KOMISJI RZĄDOWEJ SPRAWIEDLIWOŚCI.

Mianowani: — Podprokurator Sądu Poprawczego w Kalwarii, *Walerjan Staniszewski*, Asesorem Trybunału Cywilnego w Suwałkach; — Asesor Sądu Poprawczego w Kalwarii, *Jan Litwiński*, Podprokuratorem przy tymże Sądzie; — Asesor Sądu Poprawczego w Lublinie, *Antoni Kobyłecki*, Podprokuratorem przy Sądzie Poprawczym w Białym; — Asesor Sądu Poprawczego w Łęczycy, *Adolf Grabowski*, Podprokuratorem przy tymże Sądzie; — Pisarz Sądu Pokoju w Chełmie *Piotr Harassowski*, Podśędkiem tegoż Sądu; — Pisarz Sądu Poprawczego Wydziału I w Warszawie, *Michał Zmijewski*, Asesorem tegoż Sądu; — Podpisarz Sądu Poprawczego w Warszawie, *Aleksander Wolski*, Pisarzem tegoż Sądu; — Kandydat Prawa Aplikant Sądowy, *Aleksander Moldenhawer*, Asesorem Sądu Poprawczego w Warszawie; były Rejent Okręgu Sandomierskiego *Franciszek Zdrodowski*, Rejentem Kancelarii w Sandomierzu; — Aplikant Sądowy *Franciszek Sojecki*, Rejentem Kancelarii w Sochaczewie; — Aplikant Sądowy i Prof. sor zwyczajny Warszawskiej Szkoły Głó-

wnej, *Antoni Okolski*, Patronem przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.

Zmarli wykreślają się z list: — Sędzia Sądu Kryminalnego w Płocku, *Hipolit Dujament* i Podśędek Sądu Pokoju w Żarkach, *Józef Sankowski*.

Namiestnik w Królestwie, Jenerał-Feldmarszałek (podp.) *Hr. Berg*.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
ALEXANDRA II-go,
CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSJI,
KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO.
&, &, &.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Na przedstawienie Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych z dnia 26 Marca 1867 r. co do uchylenia ulg w uiszczaniu podatków i opłat skarbowych zamieszkałym w Królestwie cudzoziemcom zapewnionych, Komitet Urządzający w wykonaniu Najwyższego Rozkazu w dniu 31 Sierpnia 1867 r. zapadłego, postanowił i stanowi:

1) Znosi się na przyszłość zapewniona postanowieniem byłej Rady Administracyjnej z dnia 28 Kwietnia (10 Maja) 1833 r. dla przesiedlających się z zagranicy do Gubernij Królestwa rolników, kolonistów, rzemieślników i fabrykantów, sześćoletnia ulga w podatkach, oraz we wszelkich skarbowych i gminnych opłatach, niepozbawiając tej ulgi tych cudzoziemców, którzy przybyli do tutejszego kraju przed wydaniem niniejszego postanowienia i dla których wspomniany sześćoletni termin jeszcze nie upłynął.

2) Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, porucza się Dyrektorowi Głównemu Spraw Wewnętrznych, tudzież Zawiadującemu Zarządzeniem Finansowym w Królestwie.

Działo się w Warszawie na 209 Posiedzeniu dnia 22 Września (4 Października) 1867 r.

Namiestnik w Królestwie

Jenerał-Feldmarszałek (podp.) *Hrabia Berg*.

Członek-Zawiadujący Czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator (podp.) *J. Sotowiew*.

Z rozporządzenia Dyrektora Centralnego Zarządu Dochodów z Akcyzy w Królestwie Polskiem. — Przeniesieni: Rewizor Zarządu Akcyjnego Gubernjalnego w Lublinie, Sekretarz Gubernjalny *Mejner*, na takąż sa-

„O! ty, którą ujrzałem...
lub

„Gwiazdo! coś błysła na niebie mych marzeń...
ale wszystkie wiersze zdawały mi się być zbyt poziomymi na wyrażenie jego uczuć — i rzucał pióro, wychodził na miasto, krążył około okien, ażeby ujrzeć chociaż:

„Jak cień jego bohdarki przemknie się zdaleka,
Niby szczęście — co szybko przed ludźmi ucieka.”
i zacerpnąć natchnienia do nowych poezji.

Nie bez tego, ażeby i panienka nie zwróciła na niego uwagi, bo czasami, gdy Stanisław przechodził, widać było lekko poruszające się firanki u okien w mieszkanu majorówny.

Nie wiem jednak, jak długo byłyby objęły się westchnienia szóstoklasisty o nieczułe szyby, gdyby (i mnie zebrało się na rym), przypadek, traf, przeznaczenie (jak kto chce) nie ułatwił im zapoznania. Kto bywał w miastach gubernialnych, wie jaka tam cisza panuje na ulicach. Siąść przy oknie, jeżeli mieszkanie na parterze a nie ma jarmarku, i rozmawiać głośno, to każde słowo będzie słyszane od przechodzących. Otóż raz, przechodząc około okien pani majorowej, Staś usłyszał głośno wymówione przez nią do córki słowa.

— Moja droga! a przynieście też ładnych owoców i wracajcie prędko.

— Pójdę do Zwierzyńskiego... odpowiedziała Bronia, wychodząc do sieni.

Za nią szła tylko służąca, zdawało się więc Buczyckiemu, że teraz wybiła godzina stanowcza do zrobienia znajomości. — Ogród Zwierzyńskiego był na końcu miasta, tam pobiegł Stanisław i wszedłszy, wyglądał przez szparę, czy idzie jego *bóstwo*. Gdy *bóstwo* było nie dalej jak o dziesięć kroków, zawołał ogrodnika i kazał narwać sobie śliwek, gruszek i jabłek prosto z drzewa. Nakoniec... furtka otworzyła się i weszła przez nią do ogrodu piękna jak ranek majowy Bronia. Jej oczy, włosy, twarz, ruchy, postać, były zupełnie takie, o jakich marzył Buczycki. Opisywałem je w poprzednim rozdziale, unikam więc powtarzania.

Stanisław odwrócił się naumyślnie od furtki, ażeby nie pokazać zmieszania, jego bohdarka pokrasniała, ujrzawszy czerwony kołnierz.

Trzeba jednak było przybliżyć się do ogrodnika i zażądać owoców. Bronisława zrobiła to jakoś niesmiało, a tymczasem bohater nasz odzyskał przytomność i przyzwyczajony do towarzystwa kobiet, postanowił zacząć rozmowę.

— Mój panie! rzekła pensjonarka, niechaj pan będzie łaskaw narwie dla mnie jabłek i gruszek...

— *Kto pierwiej do młyna ten pierwiej zmiele*, moja panienko, odpowiedział ogrodnik.

— Temu panu nie spieszy się zapewne, wtrąciła służąca, a do nas gości tylko patrzeć.

Staś uczuł brak tchu w piersiach, zarumienił się po uszy i rzekł uchylając czapki: Nie ustąpię praw

ma posadę w Kaliszu, — i Rewizor Zarządu Akcyjnego Gubernjalnego w Kaliszu, Sekretarz Kolegjalny Ignatowicz, na takąż samą posadę w Lublinie, obadwa od dnia 1 Października 1867 r.

Dyrekcja Wycigów Konnych w Królestwie Polskim, podaje do publicznej wiadomości, iż jej Sekretarzem z dozwolenia J.W. Hr. Namiestnika w Królestwie, mianowany został p. Adam Mieczynski, Sekretarz Wydziału Przemysłu i Kunsztów w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych. Do niego więc w mieszkaniu przy ulicy Solnej N. 715 w Warszawie, interesowani w przedmiotach związek z wycigami mających, zgłaszać się raczą. Nadto Dyrekcja nadmienia, iż za organ swoich potrzeb i porozumienia wzajemnego z publicznością w kwestiach Instytucję wycigów obchodzących, obrała pismo tygodniowo wychodzące w Warszawie, pod tytułem: *Gazeta Rolnicza*, pod redakcją p. Mieczynskiego zostające.

Pocztamt Warszawski. — Pomimo kilkakrotnie czynionych ogłoszeń w pismach publicznych, o zniesieniu z dniem 1 (18) Września r. b. przesyłania w obrębie Królestwa Polskiego korespondencji niefrankowanej, codziennie ze skrzynek pocztowych wyjmowana jest znaczna ilość listów bez marek, które nie mogą być wyeksponowane i znajdują się w kancelarii Pocztamtu Warszawskiego; po takowe więc listy interesanci zgłosić się mogą dla odebrania lub naklejenia na nich marek pocztowych.

Zaliczenie. — Nominacja. — Przez najwyższy rozkaz z d. 25 września, zostający w piechocie armii generał-lejtnant *Mastowski*, zaliczony został do wojsk rezerwowych, z pozostawieniem w piechocie armii, a zostający w jeździe armii przy intendaturze okręgu wojennego petersburskiego, rotmistrz *Szernwal*, mianowany został adjutantem pomocnika głównodowodzącego wojskami okręgu wojennego warszawskiego generał-adjutanta barona *Ramzaj*, z przeniesieniem do grodzieskiego pułku huzarów gwardji w stopniu sztab-rotmistrza. (Rus. Inw.)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 7 (19) Października.

Wiadomości z Florencji o powstaniu w państwie kościelnym są sprzeczne z doniesieniami z Rzymu podanymi przez paryzkiego *Monitora*. Kiedy pierwsze utrzymują, że powstańcy zajęli całą prowincję Frosinone, której załogi cofały się bez oporu, *Monitor* utrzymuje, że główne siły powstańców skoncentrowane są pomiędzy Monte-Libreto, Monte Romano, Nerola i Moricone. Tendencyjnemi zdają się za to doniesienia obu *Monitorów*, jakoby ludność państwa kościelnego występowała stanowczo nieprzychylnie przeciwko powstańcom i domagała się tylko broni, aby czynnie zacząć przeciw nim działać. Lecz obecnie nie tyle chodzi o mniejsze lub większe powodzenie powstania w państwie kościelnym, ile o postawę rządu włoskiego i rządu francuskiego. Zapewniają, że p. Ratazzi oświad-

czył, iż wtedy tylko może przyjąć rękojmiej, iż powstanie nie przemieni się w republikańskie, jeżeli będzie mu pozostawiona swoboda zajęcia prowincji państwa kościelnego. Wszelako nie zgadza się to z konwencją wrześniową, według której, w razie gdyby wojska papieżkie nie były dostateczne do obrony stolicy apostolskiej, w pomoc im powinnyby stanąć, po poprzednim porozumieniu, wojska francuskie i włoskie. Jednostronne działanie Włoch, Francja na mocy wspomnianej konwencji, może uważać za *casus belli*, a teraz nie może przystać na zmianę konwencji wrześniowej pod naciskiem garybaldczyków, jak również Włochy nie mogą żądać obecnie tej zmiany. Kwestja interwencji codziennie występuje naprzód na polu dyplomatycznym i jeżeli mamy wierzyć dzisiejszemu naszemu telegramowi, rząd francuski przesłał w tej mierze ultimatum do Florencji; tak przynajmniej zapewnia dziennik *Le Temps*, który poprzednio donosił, że interwencja do Rzymu była jeszcze w Biarritz postanowiona. Najciekawszem tu jest odezwanie się *Timesa*, który radzi wprost p. Ratazzemu zająć Rzym i ztamtąd już prowadzić układy. Czy p. Ratazzi posłucha tej rady, nie wiadomo; z naszego jednak dzisiejszego telegramu widać, że rząd włoski nie myśli tracić czasu, kiedy wysłał całą eskadrę pancerną dla krążenia u brzegów rzymskich.

Tymczasem sprawa konkordatu w Austrii rozwija się nie na korzyść stolicy apostolskiej. Reskrypt cesarza austriackiego do kardynała Rauschera, odpowiadający na adres biskupów cislitawskich, znalazł równie dobre przyjęcie w izbie deputowanych wiedeńskiej rady państwa, jak i w większej części dzienników wiedeńskich; cieszą się głównie z tego, że monarcha w tym reskrypcie wynurzył stanowcze postanowienie wejścia na drogę konstytucyjną. Izba deputowanych w trzecim odczycie znaczną większością przyjęła zmiany w patencie lutowym.

Jak w Austrii tak i w Bawarii duchowieństwo także jest w sporze z rządem o kwestję wychowania, którego nie chce ono wypuścić z wyłącznej swej opieki.

Deputacje z Tesalji i Epiru żądały nalegająco w Konstantynopolu reform administracji; odpowiedzią na to, zdaje się, jest powołanie redyfów w tych prowincjach, nie zaś postawa Serbji, jak mylnie głoszono, gdyż mowa tronuwa księcia serbskiego wcale nie wykazywała niebezpieczeństwa z tej strony. Wątpliwem jest aby Tesalja i Epir drogą prośby otrzymały żądane reformy, których nie mogą wywalczyć kandjoci.

— Tak, w tem lepsi, że posiadają przymiot a może i wadę, iść za pierwszym popędem serca...

— Czyż pan żałuje pomocy udzielonej nieszczęśliwym w czasie pożaru?

— Ach! pani słyszała o tem?

— Widziałam nawet — wracałeś pan jak żołnierz po krwawem zwycięstwie, a dama, której ocaliłeś pan ojca, jest naszą przyjaciółką.

— Przykro mi bardzo, rzekł Staś starając się w żart wszystko obrócić, że byłem widziany w tak bahaterskim kostiumie; bo mój surdut bez poły i reszta stroju, czyniły mnie podobnym do Don Kiszota lub wolnopraktykującego kominiarza. Cóż robić! To także był popęd serca...

— Jesteś pan skromnym.

— Nie! pani, tylko szczerem. Kiedym się ujrzał w zwierciadle, mój ubiór był tak traicznie-komiczny, że parsnąłem śmiechem.

— Czy dzisiaj, nie pobiegłbyś pan na pomoc nikomu?

— Trudno ręczyć za siebie... gotówbym jednak skoczył w środek płomieni, gdyby niebezpieczeństwo groziło pani...

Znowu na licach panienci wykwitły dwa rumieńce i nastąpiła chwila milczenia.

— Czy mogę spodziewać się, rzekł nieśmiało Stanisław, że wolno mi będzie jeszcze kiedy zamienić

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Florencja, 18 października. Pociąg kolei żelaznej został zatrzymany przez powstańców pod Orle. Dziennik *Esercito* donosi, że admirał Persano objął dowództwo nad eskadrą pancerną, składającą się z ośmiu statków, które mają krążyć przy brzegach rzymskich.

Paryż, 17 października. *Temps* donosi, że rząd francuski przesłał do Florencji ultimatum, zapowiadając bezzwłoczną interwencję, jeżeli Włochy naprawdę nie będą przeszkadzały wkraczaniu ochotników. Odpowiedź miała dziś nadejść. *La Presse* pisze: Rada gabinetowa postanowiła żądać stanowczo wykonania konwencji wrześniowej, grożąc w przeciwnym razie interwencją Francji.

(Correspondenz Bü eau.)

Wiadomości telegraficzne.

* **Paryż, 16 października.** *Temps* powiada, że interwencja Francji w Rzymie postanowiona została jeszcze w Biarritz i że interwencja ta przyjdzie do skutku.

* **Paryż, 17 października.** *Monitor* donosi: Nowe bandy przekroczyły granicę państwa kościelnego, w tej liczbie wielu oficerów w mundurach. Pociąg drogi żelaznej, który odszedł z Florencji, zawiózł 400, inny zaś pociąg, 15-go b. m., 800 garibaldystów. Zdaje się, że powstańcy chcą, w liczbie 3,000, skoncentrować się pomiędzy Monte-Libreti, Montorio-Romano, Nerola i Moricone. Inna banda zagraża miastu Bagnorea rabunkiem. W Vallecorsa (pod Frosinone) dnia 15-go b. m. lud wiejski, który uzbroił się dobrowolnie, stawiał czoło, przy pomocy kilku żandarmów, bandzie 200 garibaldystów, aż do chwili przybycia oddziału wojsk papieżkich. Garibaldyści stracili 10 ludzi zabitych i 46 wziętych do niewoli.

* **Florencja, 15 października.** Nie potwierdziła się pogłoska, jakoby Menotti Garibaldi został ranny w bitwie pod Montemaggiore. Powstańcy koncentrują się na pobliskich górach. (Corr. Hav. B. l.)

* **Florencja, 16 października.** Komisja ustanowiona do reorganizacji marynarki postanowiła zaprowadzić eskadrę stałą, która przybierze nazwę eskadry morza Śródziemnego. — Wiadomości wiarogodne potwierdzają, że zuawi papieżcy zostali pobici w potyczce pod Montemaggiore. (Tamże).

* **Florencja, 16 października.** Większa część prowincji Frosinone znajduje się w ręku powstańców. Załogi cofają się prawie bez stawiania oporu. Poruszenia wojsk papieżkich i powstańców trwają w rozmaitych kierunkach. (Wolfs T. B.)

* **Rzym, 16 października.** Wczorajszy *Giornale di Roma* potwierdza wiadomość, że żandarmi papież-

z panią słów kilka?

— Za trzy dni są imieniny pani D..., odrzekła zapłonią Bronisława; pan tam bywa podobno?

— Czy i pani będzie?

— Mamy tańczyć, odrzekła pensjonarka i wszystkie panny z klasy 3-iej, są zaproszone.

Stanisław westchnął, ale twarz jego widocznie opromieniła radość a wzrokiem zadał najwyraźniejsze zapytanie Broni: czy nie nazwiesz mnie natręciem?... Panna zarumieniła się, — tłumaczcie to jak chcecie.

Nareszcie, owoce były urwane; Bronisława dała dwa złote ogrodnikowi, z których on miał wydać resztę, a Stanisław płacąc za swoje, wyjął papierek trzy rublowy — i odbierając srebrną dwuzłotówkę, rzekł: — ta mnie się dostanie.

— Czy pan tak lubi srebro? zapytała pensjonarka.

— Dwuzłotówka pochodzi od pani, odpowiedział Stanisław. O inną pamiątkę nie wolno mi prosić, ale tę mogę zabrać i będę ją nosił jako talizman szczęścia.

— Pieniądz ten pochodzi od żyda; rzekła naiwnie Bronia.

— Ale wyszedł z rąk pani — i to uczyniło go dla mnie nieocenionym.

Na tem zakończono rozmowę, pożegnano się grzecznie, — a my zawołajmy z poetą: Oj dzieciaki!...

(d. c. n.)

swoich chociażbym miał być posadzony o niegrzeczność nawet.

— Czy panu także pilno?

— Nie! ale radbym korzystać ze sposobności i pozostać w towarzystwie pani jak najdłużej...

Pensjonarka zarumieniła się znowu.

— To jedyny ogród w całym mieście, rzekł śmiejąc Stanisław, bo nasz spacerowy, jest tak wilgotny, że niepodobna w nim używać przechadzki. Pod tym względem jesteśmy bardzo ubodzy.

— To prawda! odrzekła również panienska. Przeszłego roku chorowałam i doktorzy kazali mi wyjechać do *Wiesbaden*. Zastaliśmy tam tak liczne towarzystwo, że zaledwie znalazła się dla nas stancja w *Hotel de Paris*, blisko źródła, bo nawet i w tym samym domu są kąpiele. *Wiesbaden*, posiada rozkoszne położenie, a w *Kursaal* gdzie muzyka grywa przez całe popołudnie jest prześliczny ogród, obszerne, urządzone gustownie; biją fontanny, po stawie płyną łabędzie, w samym gmachu są ogromne sale, więc ciągle spacerowałyśmy z mamą — a tu, niema gdzie wyjść nawet.

— Może pani żałuje powrotu do kraju?

— Byłam w Dreźnie, w Ostendzie, w Berlinie i w innych miastach, widziałam gmachy ładniejsze, ale ludzie u nas lepsi.

cy zajęli znowu bez wystrzału Aquapendente i następnie cofnęli się po przywróceniu porządku. *Osservatore romano* zapewnia, że z wyjątkiem Nairoli, żadna część terytorjum papieżkiego nie jest teraz zajęta przez bandy. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Wiedeń, 17 października.* Dzisiejsze pismo poranne witają pismo własnoręczne cesarza do kardynała-arcybiskupa Rauschera jako rzeczywistą zmianę czasów, jako ożywienie na nowo nadziei i nowe spotęgowanie zaufania w urzeczywistnienie dążeń konstytucyjnych. Powołanie się cesarza na podjęcie się przez niego obowiązków monarchy konstytucyjnego, nadaje listowi własnoręcznemu wartość oświadczenia politycznego jak największej doniosłości. (*Wolffs T. B.*)

* *Wiedeń, 17 października.* Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych, prezes wspomniął o ogłoszonym wczoraj publicznie liście własnoręcznym cesarza do kard.-arcyb. Rauschera i wynurzył przekonanie, że oświadczenie cesarza znajdzie powszechny, radośny odgłos, przekonano się można bowiem z takowego, że wszelkie usiłowania skierowane przeciw konstytucjonalizmowi, nie doprowadzą do celu, i że w Austrii panować będzie obecnie wolność sumienia i zgoda religijna. Prezes wezwał w końcu izbę do wydania na cześć cesarza trzykrotnego okrzyku „Niech żyje!” któremu to wezwaniu zgromadzenie uczyniło zadosyć z zapalem. — Następnie, przy głosowaniu imiennem, przyjęte zostało, po trzecim odczytaniu, prawo zasadnicze konstytucji, większością 119 głosów przeciw 46. (*Tamże.*)

* *Praga, 17 października.* *Narodni Listy*, zastanawiając się nad odpowiedzią na adres biskupów, oświadczają, że kwestja słowiańska i konkordat nie mają nic z sobą wspólnego; toż pismo ubolewa nad łatwymi, którzy spodziewają się od ministerstwa Clam-Thun korzyści dla słowian. (*Die Presse.*)

* *Ateny, 12 października.* P. Paximati, kandydat ministerjalny, obrany został prezesem izby deputowanych 82-ma głosami. Kandydat opozycji uzyskał 43 głosy. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Londyn, 16 października.* Fenjoni atakowali wczoraj skład broni ochotników w Reedham. Zabrali oni 60 karabinów i 10,000 ładunków. W walce z policją, kilku policjantów zostało ranionych. Fenjoni byli ścigani przez jazdę. W okręgu panuje wielkie wzburzenie umysłów. (*Tamże.*)

* *Londyn, 16 października.* Dzienniki wieczorne oświadczają, że fałszywą jest wiadomość o napadnięciu fenjoni na skład broni ochotników w Reedham. (*Tamże.*)

* *Londyn, 17 października.* *Times* otrzymał wiadomość, że Francja zawiadomiła rząd włoski w sposób formalny, iż z powodu naruszenia konwencji wrześniowej, nastąpi wkrótce interwencja Francji w Rzymie. *Times* żywi jeszcze nadzieję, że interwencja nie będzie miała miejsca, i zachęca Ratazzego, ażeby zajął natychmiast Rzym i prowadził ztamtąd w dalszym ciągu układy dyplomatyczne. (*Wolffs T. B.*)

* *Berlin, 17 października.* Na odbytem dziś u hr. Bismarcka zgromadzeniu członków parlamentu północno-niemieckiego, porozumiano się pod tym względem, że posiedzenia tegoż parlamentu mają trwać do 26-go b. m., poczem nastąpi zamknięcie sesji. (*Tamże.*)

* *Monachium, 17 października.* Z wiarogodnego źródła zapewniają, że odpowiedź rządu na adres podany królowi przez biskupów, nastąpi dopiero po złożeniu wizbach projektu do prawa o reformie szkół. (*Tamże.*)

* (Podróż J. C. W. W. Ks. Aleksęgo Aleksandrowicza.) Korespondent z Jałty dziennika *Golos* podaje następujące szczegóły o odwiedzeniu przez Wielkiego Księcia Aleksęgo Aleksandrowicza Aten i o przybyciu Jego Cesarskiej Wysokości do Jałty. „Z Malty fregata *Aleksander Newski* wypłynęła 8-go września o godzinie 9-ej wieczorem; 10-go, o godzinie 5-ej po południu przeszła koło najpołudniowszego punktu Europy, przylądka Matapan, a 11-go, o godzinie 6-ej rano zarzuciła kotwicę w porcie Pireus. O godzinie 2-ej Wielki Książę Aleksę Aleksandrowicz, w towarzystwie ruskiego ministra przy dworze greckim, i osób towarzyszących Jego Cesarskiej Wysokości w podróży, oraz członków ruskiej misji w Atenach, wysiadł na ląd w Pireus. Po jego oddaleniu się z fregaty, przy zwykłej salwacji, spuszczone flagę kontr-admirała Possieta. Następnie majtkowie stanęli przy burtach i zęgnali Jego Cesarską Wysokość okrzykami „hura!” Na wszystkich statkach wojennych ruskich (korwecie *Pamięć Merkurego* i szkunie *Bombory*), równie jak na greckich i francuzkich i pruskiej łodzi kanonierskiej, osady stały na rejach lub przy burtach i wołały „hura!” „vivat!” „zito” i t. p. W przystani przy-

jął Jego Cesarską Wysokość rejent Grecji, książę Jan Glüksburski z swymi adjutantami, a tłum ludu powitał głośnie okrzykami „zito!” (niech żyje.) Po śniadaniu u księcia rejenta, zrobiono wycieczkę do Akropolis. Książę rejent obszedł z Wielkim Księciem znakomite ruiny Akropolis. Powracając, wstąpił oni do restaurującej się świątyni Tezeusza, gdzie składają się posągi i inne znakomitości odkrywane w Akropolis. Po przybyciu do Pireus, Jego królewska wysokość książę Jan odprowadził Wielkiego Księcia do parostatku *Olga* (na którym Jego Cesarska Wysokość wyruszył w dalszą drogę) i przebywszy tam pewien czas, pożegnał się z Wielkim Księciem i powrócił do Pireus. O godzinie 8 1/2 wieczorem, przy dźwiękach muzyki i okrzykach „hura” na fregacie *Aleksander Newski*, parostatek *Olga* odpłynął z przystani, a następnego dnia, 12 września, przeszedłszy koło samego brzegu starożytnej Troi, o godzinie 3-ej wpłynął na Dardanele, 13-go zaś o godzinie 6-ej rano, stanął w Konstantynopolu. Ztamtąd bezwzględnie udał się do Bujuk-Dere, letniej rezydencji ambasadora ruskiego Ignatjewa. Tu parostatek zaopatrzył się w węgiel i o godzinie 3-ej wpłynął na morze Czarne, a 14-go o godzinie 6-ej szczęśliwie stanął w przystani Jałty. Najjaśniejszy Pan w towarzystwie Wielkiego Księcia Sergjusza Aleksandrowicza i Wielkiej Księżny Marji Aleksandrownej, na łodzi podpłynął do burtu parostatku, zabrał Wielkiego Księcia Aleksę Aleksandrowicza i kontr-admirała Possieta i powrócił na brzeg, gdzie oczekiwała Najjaśniejsza Pani. W ciągu całej morskiej kampanji tegorocznego lata, licząc od wypłynięcia z Jałty do powrotu tamże, zrobiono parostatkami *Olga* i fregatą *Aleksander Newski* około 16,000 wiorst i zwiedzono następujące miejsca: Konstantynopol, górę Atońską, wyspy Syra, Santorin i Malte (w Messynie i Malcie stano w przystani lecz nie wylądowywano z powodu cholery), Kadyks, Gibraltar, Xeres, Santa Maria (w Andaluzji), Seville, Santa-Cruz, Orotava, Puerto-Orotava (wszystkie trzy na wyspie Tenerifie), Porto-Praia i Porto-Grande (na wyspach Zielonego przylądka). Podczas podróży wstępowano na wierchołek góry Tenerify, obejrzano wulkan Jerzego (na w. Santorin) i widziano, przepływając obok, wulkany: Stromboli i Etnę.”

* Ich Wysokości Książęta Mikołaj Oldenburgski, pułkownik i Aleksander Oldenburgski, fligel-adjutant J. C. M. raczyli wyjechać do Petersburga.

* (Popisowi.) *Dzien. gub. kielecki* pisze: Liczba osób będących w wieku popisowym (20 — 24 lat), wynosi w gubernji kieleckiej, podług rezultatów ostatnich czynności komisji konskrypcyjnych, 16, 629. Z tej liczby, stawało po raz pierwszy do superwizji 6, 413 popisowych, lecz tylko 2, 909 z nich uznano za zdalnych do służby wojskowej; z liczby zaś pozostałych 3,504 popisowych, 1,157 okazało się niezdolnymi z powodu rozmaitych wad fizycznych i 2, 347 z powodu małego wzrostu (2 arsz. 3 cale). W ten sposób, większa połowa tutejszego młodego pokolenia nie odpowiada najumiarkowańszemu warunkom normalnego rozwoju natury fizycznej. Badając przyczyny tak smutnego zjawiska, nie podobna nie zatrzymać się pomimowolnie na jednej z nich, będącej zdaniem naszym najważniejszą, mianowicie na brak chleba i zbyt częste używanie na pokarm kartofli, sprzyjających silnie, jak wiadomo, rozwojowi skrofulów, tego robaka podkopującego nasz organizm. Zasadność tego domysłu potwierdza między innymi fakt niezaprzeczonego, który mamy pod ręką z tychże rezultatów czynności komisji konskrypcyjnych, a mianowicie: w powiecie miechowskim, który należy, jak wiadomo, do liczby najurodzajniejszych w królestwie polskim, — pomiędzy 771 popisowymi, którzy stawali do superwizji, znalazło się takich, którzy mieli wady fizyczne (oprócz wzrostu) tylko 28 (mniej niż 1/27 część), podczas gdy w sąsiednim powiecie olkuskim, gdzie produkcja zboża jest jak najbardziej ograniczona, — na 1,134 popisowych, którzy stawali do superwizji, 293 miało wady fizyczne (jak 1 do 3 3/4), nie licząc w to 16 takich, którzy mieli ucięty palec wskazujący na prawej ręce, oraz 534 małego wzrostu, — a zatem było przeszło dwie trzecie części niezdolnych; w innych zaś powiatach liczba popisowych, niezdolnych z powodu wad fizycznych (z wyłączeniem małego wzrostu), ma się do ogólnej liczby stawających do poboru w następującym stosunku: w powiecie stopnickim jak 1:9; w włoszczowskim jak 1:7; pinchowskim jak 1:6; kieleckim jak 1:5, i andrejewskim jak 1:3 1/2. Kartofle przywiezione zostały po raz pierwszy do królestwa polskiego przez biskupa krakowskiego Andrzeja Stanisława Załuskiego (urodz.

w r. 1694, wyniesiony do godności biskupa płockiego w r. 1722, i do godności biskupa krakowskiego w roku 1747; zmarł w Krakowie 16 grudnia 1758 roku). Odtąd z jego szczęśliwej ręki, kartofle tak zaaklimatyzowały się w tutejszym kraju, że każdy prawie właścianin, po zasadzeniu kartofli na swej cząstce. o niczem więcej wiedzieć nie chce. W chałupie włociańskiej rzadko kiedy się znajdzie kawałek chleba, lecz z pewnością wszędzie znaleźć można garnek z gotowanymi zastygniętymi kartoflami, które sam gospodarz i jego rodzina zjadają po trochę od rana do wieczora. W obec takich rezultatów, wątpić należy, ażeby potomość wspomniana dobrze o tej usłudze ze strony Andrzeja Załuskiego! Dla zapobieżenia zaś zgubniejszym jeszcze skutkom wynikającym z tej usługi, należałoby wynaleść i zastosować niezwłocznie jak najskuteczniejsze środki do rozszerzenia w tutejszym kraju uprawy zboża i do zmniejszenia w ludzie szkodliwego nawyknięcia do kartofli.

* (Nagroda.) *Dzien. gub. lubelski* pisze: „Podczas ostatniego wylewu rzeki Wisły, pisarz powiatu janowskiego, gminy Janiszowa, *Chmielewski*, z narażeniem własnego życia przeprawił się przez rzekę do Zawichosta, nakupił tam z własnego funduszu chleba i soli za rsr. 25 kop. 38, a wróciwszy napowrót, jeździł łódką po wsi Janiszowie i rozdawał chleb mieszkańcom pozbawionym pożywienia i cierpiącym głód. J.W. Feldmarszałek Hr. Namiestnik dowiedziawszy się o tym szlachetnym czynie Chmielewskiego, polecił wyrazić mu podziękowanie i wypłacić nagrody rsr. 50.

* (Plac targowy w Kielcach). *Dziennik gub. kielecki* donosi: „Rząd gubernjalny kielecki uznał za pożyteczne nabyć na rachunek sum miejskich przestżeń gruntu na końcu ulicy Nowo-Warszawskiej, dla urządzenia placu targowego, mającego rozległości 1 desiatinę 1687 sążni kwadratowych (3 morgi 97 pretów) i przeznaczoną do sprzedawania na nim produktów gospodarstwa wiejskiego. Plac ten przytyka do szosy. Targi, ustanowione raz na tydzień, we wtorki, nie zaspokajały codziennych potrzeb mieszkańców, którzy byli zmuszeni kupować zapasy na cały tydzień. Z tego powodu rozporządzenie, które objęte jest postanowieniem rady administracyjnej królestwa, z daty 4 (16) lipca 1839 roku, względem zaprowadzenia targów piątkowych, i które nie przyszło do skutku z powodu zwinięcia w Kielcach w 1845 roku władz gubernjalnych, zostało obecnie znowu przywrócone, i oprócz tego zrobiono do władzy wyższej przedstawienie względem ustanowienia pięciu targów w tygodniu. Spodziewać się należy, że te środki pożyteczne przyniosą wielkie pod względem ekonomicznym korzyści mieszkańcom tutejszym, którzy narażeni byli dotąd na nadzwyczajną drożyznę i niekiedy nawet na zupełny brak zapasów żywności, na skutek przywozu nieodpowiadającego potrzebom ludności, która zwiększyła się znacznie od czasu wyniesienia Kielc do stopnia miasta gubernjalnego.”

* (Koncert p. Wysockiego) zapowiedziany na jutrzejszy niedzielę, został odwołany, z powodów od koncertanta niezawisłych.

* (Benefis panny Brunette) jednej z tancerek ekscentrycznych... odbędzie się jutro wieczorem w Alkazarze warszawskim. Zdaje się, że cały personel obydwóch *café chantants*, które w ciągu ubiegłego sezonu zajmowały tak żywo publiczność warszawską, ulatuje od nas w tej porze, jak ptactwo wędrownie! Cieszymy się wszelako nadzieją, że zapowiedziane przedstawienia trupy p. Bertin'a w *Café concert caveau* w hotelu Meringe, wynagrodzi nam ten ubytek, zwłaszcza, że i sama forma takich podziemnych widowisk, jako zupełnie nowa, uczyni je sympatyczniejszymi dla widzów tutejszych, rozmiłowanych w każdej nowości. Al.

* (Śpiewaczki francuzkie). Otrzymaliśmy następujący list od pp. Arsène i Jeanne, w języku francuzkim, który tu w przekładzie podajemy: „W chwili odjazdu dowiadujemy się, że w *Dzienniku Warszawskim* zapowiedziane zostały nasze występy w przyszłym miesiącu w nowym zakładzie. Nie wiedzieliśmy że ma tu być otwarty nowy lokal i ubolewamy iż nie możemy pozostać w Warszawie, z powodu iż podpisałyśmy umowę na całą zimę do Paryża, gdzie nas z niecierpliwością oczekują. Opuszczając Warszawę, serdecznie dziękujemy tym wszystkim którzy okazali nam przychylność, za przyjęcie, jakiegośmy doznali w pocziwej Warszawie, którego nigdy nie zapomnimy.”

* (Gabinet aletoskopów). Serja widoków Weneccji w gabinecie aletoskopów p. Franciszka Bordato przy ulicy Miodowej, będzie jeszcze widzialna tylko dziś i jutro.

* (Wypadki). W dniu wczorajszym, przy budowie ratusza, oberwał się szafel napełniony wapnem i padłszy na wyrobnicę Marjanę Wiśniewską, lat 40 wieku liczącą, złamał jej prawą rękę powyżej łokcia. — W tymże dniu wieczorem, Franciszka Rogowska, wyrobnica, spot-

kawszy się w Alei Jerozolimskiej z Józefą Sułkowską, także wyrobnicą, z niewiadomej przyczyny zraniła ją nożem w lewą stronę głowy powyżej skroni.

* (Cholera). Według wiadomości od warszawskiego cholerycznego komitetu, wczoraj, w piątek, dnia 6 (18) października pozostawało chorych 6, zachorowało 1, wyzdrowiało 2, umarło 1, pozostaje 4; od d. 21 maja (2 czerwca) do dnia dzisiejszego zachorowało 7,249, wyzdrowiało 5,036, umarło 2,209; w szpitalu ujazdowskim i wojskach pozostawało 3, zachorowało —, wyzdrowiało —, umarło —, pozostaje 3; od d. 21 maja (2 czerwca) do dnia dzisiejszego zachorowało 391, wyzdrowiało 236, umarło 152.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar wczoraj rsr. 1 kop. 9   *dzis* rsr. 1 kop. 9.
Za frank   "   "   29   "   "   29.
Za złoty reń.   "   "   59 1/2   "   "   59.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Wiadomości dworskie). *Petersburg, 4 (16) października.* We wtorek, 3 (15) października, margrabia Bella Caracciolo, nowo-akredytowany w charakterze posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego N. króla włoskiego, przyjmowany był przez Najjaśniejszego Cesarza na posłuchaniu i miał zaszczyt doreczyć Jego Cesarskiej Mości swe listy wierzitelne. Przyjęcie to miało miejsce w pałacu zimowym. (*Jour. de St. Peterb.*)

* (Uwaga nad okólnikiem). Podając okólnik naczelnika północno-zachodniego kraju do gubernatorów, w przedmiocie zjednoczenie w tym kraju gmin żydowskich z chrześcijańskimi, *Głos* czyni następującą uwagę: „Nizej, w dziale urzędowym, czytelnicy znajdują bardzo ważny urzędowy dokument, dotyczący szczególnych praw żydów, które podały główny powód do osobnego pozostawienia ich pośród chrześcijańskiej ludności. Takie odosobnienie spowodowało, że żydzi pod wielką względami eksploatawali ludność włościańską — co w szczególności stało się bardzo dotkliwym w zachodnim kraju. Podporą tego odosobnienia było urządzenie kahałów, które, prowadząc interesy pod osłoną tajemnicy, protegowały żydów, zajmujących się eksploatacją włościan. Na tę okoliczność oddawna zwrócona była uwaga ministerstwa spraw wewnętrznych, w którym od kilku lat rozbiegana jest kwestja o stanie żydów. Okólnik głównego naczelnika północno-zachodniego kraju przekonywa, że kwestja o żydach bliska jest rozstrzygnięcia. Celem tego okólnika jest uwolnienie miejscowej ludności włościańskiej z pod eksploatacji żydowskiej przez zjednoczenie zarządu żydów z miejscowym zarządem chrześcijańskim, w taki sposób, aby przemagająca liczba żydów nad chrześcianami w niektórych miejscach nie nadawała żydom prawa decydowania spraw. Byłoby bardzo pożądanym, aby środek ten jak najprędzej wprowadzony został w południowo-zachodnim kraju, gdzie ludność wiejska w wielu miejscach dotąd eksploatawana jest przez żydów, mieszkających w miastach i miasteczkach.

* (Wydalanie się rosjan z Wilna), jak donosi korespondent do *Sowremen. Let.*, trwa dotąd. Byłoby wielką niesprawiedliwością — dodaje tenże korespondent — twierdzić, że wszyscy oni wydalają się nie z własnej woli; przeciwnie, wielu z nich nie chce dłużej zostawać w tym kraju, jakkolwiek starają się ich tam zatrzymać. Powiadają, że generał Kaufman, będąc w Petersburgu, odebrał przeszło sto listów z północno-zachodniego kraju z prośbą o przyjęcie pragnących służyć w Turkiestanie; ale odmówił prawie wszystkim, nie chcąc przyczynić się do obalenia w północno-zachodnim kraju ruskiej administracji i ruskich instytucji polubowalnych, które kosztowały takiej pracy i ofiar. W liczbie wydalających się z pomienionego kraju moglibyśmy wymienić wiele osób prawdziwie pożytecznych; wydalanie się ich będzie tryumfem gazety *Wiest* i panów, podobnie jak pozostawienie w administracji takich rosjan, którzy szkodzą ruskiej sprawie. Ostatniej kategorii rosjanie (z resztą nieliczni) podobają się polszczyźnie, która swobodniej oddycha w kraju kiedy rosjanie dopomagają jej do wielkiego budowania. U nas na Rusi znajdują się różnego rodzaju urzędnicy.

* (Postanowienie rady pedagogicznej gimnazjum woroneżskiego). Miejsca na bale, maskarady i wieczory rodzinne uczące się młodzieńcy dla niej szkodliwym, jako rozwijające w niej dające ją od właściwych obowiązków, przeto rada pedagogiczna zabroniła uczniom gimnazjów bywanie na balach, maskaradach i wieczorach rodzinnych w klubach szlacheckim i kupieckim. Co do uczęszczania na teatr, każdy uczeń chcący znajdować się na teatralnym widowisku, obowiązany jest wyjednać na to pozwolenie inspe-

ktora lub dyrektora, a w razie nieobecności ich, dyżurnego dozorca; przyczem udzielający pozwolenie winni są zwracać uwagę na treść widowiska teatralnego, zatrudnienia i sprawowanie się ucznia oraz na czas trwania widowiska.

* (Wystawa płodów rolniczych i przemysłowych w m. Twerze). 24 września, o godzinie 1 z południa, otwartą została oddawna z niecierpliwością oczekiwana przez mieszkańców twerskich wystawa w m. Twerze. Po odprawionem nabożeństwie, naczelnik gubernji osobiście otworzył wystawę płodów gospodarstwa wiejskiego i przemysłu, w obecności wyższych urzędników wojskowych i cywilnych. Wystawa mieści się w zabudowaniach szkoły junkrów kawalerji. W ogromnej ujeżdżalni wystawione są rozmaite przedmioty gospodarstwa wiejskiego i przemysłu, których ilość codziennie wzrasta. (*Rus. Inw.*)

* (Kradzież w mieszkaniu naczelnika gubernji kijowskiej). 15 września, nad ranem, spełnioną została w gabinecie naczelnika gubernji kijowskiej kradzież gwałtowna z biórką, w której znajdowały się różne papiery i listy. Oprócz papierów skradziono kałamarz platerowany, lichtarz brązowy i inne małe przedmioty. Złodziej dostał się do gabinetu z ogrodu, odemknąwszy zewnętrzne okno i rozbiwszy szybę wewnętrznego okna. Dla wykrycia sprawcy ze strony policji przedsięwzięte zostały środki.

* (Proces. — Poeta Fed'kowicz). *Słowo* lwowskie podaje pod rubryką *Nowinki*, następujące wiadomości: W lwowskim sądzie kryminalnym toczyły się 3-go, 4-go i 5-go b. m. rozprawy ostateczne w sprawie mieszkańców wsi Malczyce, w liczbie 51 ludzi (pomiędzy nimi 8 kobiet), oskarżonych o gwałt publiczny podczas sporu pomiędzy nimi i miejscowym, bogatszym właścicielem dóbr, co do łąk i lasu. Sprawa ta toczyła się pod prezydencją Ortyńskiego. Z liczby oskarżonych, 29-u skazanych zostało na karę więzienia od 14 dni do trzech miesięcy, 22-ch zaś uniewinniono dla braku wyraźnych dowodów; w tej liczbie znajdowały się także wszystkie 8 kobiet. Wszyscy skazani założyli apelację. — W drukarni Michała Biefousa w Kołomyi drukuje się obecnie utwór poetyczny znanego poety Bukowiny ruskiej, Józefa Fed'kowicza, pod tytułem *Mertwiec*; wydanie to składać się będzie z trzech arkuszy druku.

Anglja.

* (Nota Antonellego). W Londynie mówiono o wysłaniu przez rząd papieżki do ministra angielskiego spraw zagranicznych noty, której treść podała wczoraj *Korespondencja Havasa*. Depesza prywatna z Londynu powątpiewa zupełnie o autentyczności tego dokumentu, i utrzymuje, że w imieniu Watykanu nie mogła być złożona żadna nota co do pomocy otrzymywanej z Anglii przez stronnictwo garibaldijskie. (*La Patr.*)

Austria.

* (Podróż cesarza. — Pomnik). *Wiedeń, 15 października.* Gromadzą się tu obecnie osoby, mające należeć do orszaku cesarza podczas jego podróży do Francji. Wielki ochmistrz dworu książę Hohenlohe, oraz książę i księżna Metternich, spodziewani są tu jutro, w końcu zaś bieżącego tygodnia przybędą tu także ministrowie węgierscy, dla znajdowania się 20 go b. m. na uroczystości odsłonięcia pomnika wzniesionego Schwarzenbergowi. Właściwie uroczystość ta miała odbyć się 18-go b. m., w rocznicę bitwy pod Lipskiem, lecz odroczone ją na dwa dni, przez wzgląd na Francję. (*Nordd. A. Z.*)

* (Sejm węgierski. — Katolicy siedmiogrodzcy). *Peszt, 16 października.* Na posiedzeniu izby deputowanych, Tisza motywował swój wniosek co do szybkiego zbudowania kolei żelaznej szatmaro-szegeterskiej, ważnością tej linii. Hollan oświadczył w imieniu ministerstwa, że pomieniona kolej zbudowaną będzie natychmiast po doprowadzeniu do skutku układów z przedsiębiorcami. Deak wniósł, ażeby oświadczenie to ministerstwa przyjęto do protokołu, i ażeby izba oświadczyła z tego względu zupełnie zadowolenie. Tisza zadowolnił się odpowiedzią ministerstwa i cofnął swój wniosek. — Bawiący tu katolicy deputowani z Siedmiogrodu, odbyli wczoraj naradę w sprawie autonomji kościoła katolickiego w Siedmiogrodzie i przyszłego zwołania katolickich stanów siedmiogrodzkich. (*Cor. Bür.*)

Prusy.

* (Zjazd monarchów). Wiadomość o zjeździe w Baden króla pruskiego z cesarzem Franciszkiem-Józefem sprzeczną jest z doniesieniami otrzymanymi z Berlina i z Wiednia, a dotyczącymi postanowień obydwóch monarchów, z których pierwszy powraca do swojej stolicy, drugi zaś udaje się w po-

dróż do Francji. Król pruski, jak mówią, zabawi w Baden do 18-go albo 19-go października i opuści to miejsce po uroczystości urodzin następcy tronu pruskiego, udając się wprost do Berlina, następca tronu zaś wraz z swoją małżonką odjedzie do Anglii. Cesarz Franciszek-Józef odjedzie z Wiednia 21-go, przybędzie do Baden 22-go rano, i tego samego dnia po południu stanie w Nancy. Niepodobna więc spodziewać się zjazdu obydwóch monarchów. Zresztą nieprawdą jest, ażeby dwór wiedeński lub berliński myślał kiedykolwiek o podobnym projekcie zjazdu. (*La Patr.*)

* (Nota okólnikowa). Depesza prywatna z Berlina zaprzecza wiadomości o wysłaniu przez gabinet berliński noty okólnikowej, proponującej zebrać się kongresu dla uregulowania sprawy rzymskiej. Wypadki, których widownią stały się obecnie Włochy, nie dały nie tylko powodu do zredagowania jakiegokolwiek dokumentu ze strony kancelarii gabinetu pruskiego, ale także w Berlinie ani gabinet florencki, ani też inny rząd nie wystąpił pod tym względem z żadną komunikacją. Wiadomości otrzymane w Paryżu zgadzają się z wiadomościami przesłanymi z Berlina; reprezentant Prus nie został wezwany do złożenia gabinetowi tuieryjskiemu żadnej tego rodzaju depeszy. (*La Patr.*)

* (Saksonja i Prusy). *Jour. des Débats* zamieścił korespondencje z Berlina i z Drezna, według których stronnictwo unjonistowskie pruskie domagać się ma formalnego zjednoczenia się z Prusami królestwa saskiego, księstw: Wejmaru, Meinigen, Koburg-Gotha i Altenburga. Zastósowanoby w tym celu ten sam system postępowania, jaki przyjęto względem księstwa Waldeck-Pyrmont, które Prusy wzięły niejako w dzierżawę. Sądzić należy, że wiadomość *Jour. des Débats* nie opiera się na żadnych układach zawartych w tym względzie pomiędzy Saksonją i Prusami, ani też na żadnym fakcie urzędowym. Saksonja posiada swoje tradycje i znakomite stanowisko w historii Niemiec, ażeby tak łatwo miała poświęcić swoje prawa monarchiczne i swoją autonomję, jak to uczyniło księstwo Waldeck. Korespondent *Jour. des Déb.* zapewnia zresztą, że król saski opiera się energicznie tym kombinacjom, i że opinja publiczna w Dreźnie okazuje się bardzo przeciwną projektom unjonistów pruskich. W istocie wszystkie wiadomości donoszą, że naród saski nigdyby nie zgodził się na przyjęcie tej zmiany praw swoich. (*La Fr.*)

* (Stosunki z Wirtembergją). Piszą z Berlina pod d. 14-ym października: Utrzymują, że pomiędzy Wirtembergją a Prusami przyszło do porozumienia. W obec awiadaczeń p. Varnbuhler i usiłowań rządu wirtemberskiego co do ukończenia, jak najprędzej reorganizacji wojskowej, zbliżenie to, jak piszą z Berlina, nie jest wcale zadziwiającem. Tym sposobem Bawarja zostanie zupełnie osamotnioną. Mówią także, że rząd pruski, zastrzegając sobie zbadanie sprawy przez kilka miesięcy, odrzucił prosto propozycję stałego przymierza z Austrią, uczynioną za pośrednictwem Bawarii. (*La Fr.*)

Turcja.

* (Kwestja kandjocka). Rząd turecki uciekł się obecnie do szczególnego środka dla uspokojenia umysłów na wyspie Kandji. Wielki wezyr Aali-pasza, będąc przekonany o niewielkiej sile atrakcyjnej nowej konstytucji, którą zawiązał kandjotom, wziął z sobą znaczną liczbę klejnotów, zegarków, tabakierok, szalów i t. p., ogólnej wartości 50,000 fun. ster., dla zwiększenia owej siły atrakcyjnej. Jest to w każdym razie uprzejmy, lecz nie zbyt polityczny manewr ze strony prezesa ministrów tureckich. (*Nordd. A. Z.*)

* (Śpór pomiędzy Rumunją i Austrią.) W Rumunji zaszedł wypadek, bardzo groźny dla spokojności na wschodzie. Oddawna już rząd austriacki prowadził układy z rządem rumuńskim względem znacznych zapasów broni, którą powstańcy węgierscy, po doznaniu zupełnej porażki, zabrali z sobą i przekroczywszy granicę, złożyli na terytorjum rumuńskim. Broń ta deponowaną została w Bakau. Rząd austriacki dopominał się niejednokrotnie o zwrot tej broni, lecz rząd rumuński, z powodu niechęci, jaka panowała pomiędzy ludnością dla wydania tej broni, zwlekał dotąd z oddaniem takowej. Do *Wiener Abp.* donoszą obecnie z Bukaresztu, że ta niechęć ludności spowodowała wybuch. Skład broni został przez lud zburzony, sama zaś broń rozdana została gwardji narodowej, która zamiast powstrzymania ludności, dopomagała jej nawet w tem przedsięwzięciu. Według *Wien. Abp.*, rząd rumuński rozwiązał wprowadzić gwardję narodową, lecz nie odebrał jej zabranej bezprawnie broni i przyrzekł jedynie rządowi austriackiemu, że da mu za to wynagrodzenie pieniężne. W interesie finansów rumuńskich,

których minister podał się w tej chwili do dymisji, pożądanem byłoby mniej względne postępowanie z gwardją narodową miasta Bakau. (Nordd. A. Z.)

Włochy

* (Kwestja rzymska). Do Köln. Z. donoszą, że p. Rattazzi wystosował do Paryża notę, w której powiedziiano, że Włochy wówczas jedynie podjęją się gwarancji pod tym względem, iż powstanie nie przybierze charakteru republikańskiego, gdy Francja pozostawi im zupełną swobodę. Włochy mogą wywiązać się z konwencji wrześniowej w takim tylko razie, jeżeli wojskom włoskim wolno będzie zatrzymać państwo kościelne. W każdym atoli razie, zgodząc się z tą konwencją, Włochy zaczekają, ażeby się przenieść własnymi siłami bandy powstańcze po za granice państwa kościelnego. W takim jedynie razie, gdyby się to okazało niemożliwym, rządy francuzki i włoski porozumieją się pomiędzy sobą, który z nich ma posłać do państwa kościelnego swe wojska w pomoc żołnierzom papieżkim. Naturalnie, wojska te opuściłyby państwo kościelne natychmiast po wywiązaniu się, wspólnie z wojskami papieżkimi, ze swego zadania, zależącego na wyparciu band garibaldijskich. Takie jest najprostsze i najwierniejsze tłumaczenie konwencji wrześniowej. Wszelkie działania Włoch, przekraczające po za to tłumaczenie, stanowiąc będzie względem Francji stanowczy *casus belli*, w przypuszczeniu wszakże, że Francja nie da na to swego milczącego przyzwolenia. (Nordd. A. Z.)

* (Powstanie rzymskie). Florencia, 16 października. Depesza z Rzymu donosi, że pod Vallecorsa stoczona została bitwa pomiędzy powstańcami i wojskami papieżkimi, w której z obu stron poległo kilku ludzi i kilku było rannych. Powstańcy cofnęli się w góry. Inną walkę stoczono zeszłej nocy pod San-Lorenzo. Starcie było gwałtowne, ale nie ma jeszcze bliższych o niem szczegółów. Menotti Garibaldi objął naczelną dowództwo nad powstańcami. (Cor. Bür.)

O biegu robót budowlanych przy cerkwiach w chołmskiej greko-unickiej diecezji, od 1 stycznia do 1 lipca 1867 roku.

(Ze sprawozdania zawiadującego temi budowlami).

Ogólny pogląd.

Z 118 cerkwi gubernji lubelskiej, zrewidowanych przez zarząd głównego nadzoru nad budowlami greko-unickich cerkwi, w 1865 i 1866, przeznaczono 36 odbudować, 80 wyrestaurować, i 2 pozostawić w obecnym położeniu. (W ogóle za sumę 183,964 rsr. 55¹/₂ kop.)

Z 116 cerkwi przeznaczonych do odnowienia, w 26 roboty zaczęte zostały w zeszłym roku. Te roboty w roku zeszłym zostały ukończone, i jeżeli niektóre z nich nie zostały jeszcze odebrane przez rząd i nie oddane władzy duchownej, to w większej części wypadków dla tego, że okazała się potrzeba zrobienia w nich dodatków, dających do urządzenia cerkwi stosownie do wymagań kościoła wschodniego.

W roku bieżącym powinny być rozpoczęte:

a) 16 robót, oddanych do dokonania parafjanom w zeszłym roku. W tej liczbie 1 budowla i 15 restauracji;

i b) 46 robót, oddanych przedsiębiorcy p. Jakimowskiemu, w liczbie których 22 budowli i 24 restauracji.

Razem powinny być rozpoczęte 62 roboty, a mianowicie 23 budowle a 39 restauracji.

Co się zaś tyczy pozostałych 28 projektowanych robót, w liczbie których jest 12 budowli i 16 restauracji, to roboty te jeszcze dotąd nikomu nie zostały oddane (1).

Bieg robót w roku bieżącym.

Parafjanie prawie wszystkich parafij, które podjęły się robót (z wyjątkiem dwóch), otrzymali sumy, umówione w kontraktach i czynnie zajmowali się restaurowaniem cerkwi. W robocie większej ich części, tak jak w roku przeszłym, widać taką samą gorliwość i pragnienie o ile można najlepiej spełnić przyjęte przez się zobowiązania. Prawie wszędzie dokonują oni restauracje dobrze i szybko. W 1866 r. do 1 sierpnia, wydane było parafjanom 15 likwidacji, to jest w 15 cerkwiach roboty były skończone do połowy.

W reszcie cerkwi restaurowanych przez parafjan, roboty nie mogły być doprowadzone do połowy, z powodu mianowicie opóźnienia wypłaty pierwszej trzeciej części sum, umówionych za wykonanie robót.

Przypuszczając, że pewna zwłoka w wypłacie tych sum, powstała w skutku tego, że miejscowe kasy

(1) Obecnie i te roboty są dokonywane.

gubernjalne i okręgowe, w początku roku bieżącego nie zdołały jeszcze w zupełności zastosować w praktyce nowych przepisów co do finansowego zarządu w królestwie, można spodziewać się, że odtąd, sprawa wypłacania sum na roboty przy budowie cerkwi pójdzie pomyślniej. Zresztą na zasadzie § 28 instrukcji z 28 sierpnia (9 września) 1865 r., zawiadujący budowlami porozumiał się z lubelskim gubernatorem dla wynalezienia środków usunięcia nieregularności w tym względzie, ponieważ taka nieregularność podkopuje ufność miejscowych mieszkańców do sprawy budowy cerkwi i może ją mocno paraliżować.

Przedsiębiorca p. Jakimowski z liczby robót, których się podjął, 2 budowli i 6 restauracji ustąpił innym osobom i z robót tych obie budowle i 2 restauracje już się odbywają. Sam zaś p. Jakimowski, 20 czerwca zawiadomił o zamiarze swym, bezwzględnie przystąpienia do budowy 11 nowych cerkwi.

Tym sposobem wszystkich robót, tak kończonych z roku przeszłego, jak i rozpoczętych w roku bieżącym, w d. 1 lipca było prowadzonych 45. W tej liczbie 16 budowli, 16 nowo zaczętych restauracji i 13 restauracji ikonostasowych, czyli robót dodatkowych już skończonych.

Bieg robót ikonostasowych.

Z 26 cerkwi, których odnowienie rozpoczęte zostało w zeszłym roku, w 23 istniejące ikonostasy zostały wyrestaurowane i nowe wykonane, w 3-ch zaś takowe na termin nie były skończone.

Dla 46 cerkwi, poruczonych p. Jakimowskiemu, jak również dla dwóch (Czerniczyna i Kulna) ikonostasy już zostały zamówione, głównie u st. petersburskiego akademika Wasiljewa (za 11,740 rs.) oprócz tego u malarza lwowskiego p. Racyńskiego wraz z dekoratorem Martinim (za 8,243 rs. 78 kop.) i u miejscowych artystów pp. Bielińskiego i Majewskiego.

Obrazy dla tych ikonostasów malują się w St. Petersburgu i Lwowie a dla robót stolarskich i pozłotniczych termin będzie wskazywany, w miarę zbliżania się projektowanych budowli i restauracji do końca. Dla 16 cerkwi w roku bieżącym odnawianych przez parafjan, jak również dla 2, których zbudowanie ostatni wyrazili żądanie przyjąć na siebie, razem 17 robót ikonostasowych, za 3,760 rs. z powodu szczególnego pośpiechu i taniości tych robót, zarząd głównego nadzoru, na mocy § 27 instrukcji z 28 sierpnia (9 września) 1865 r., zamówił u miejscowego majstra Roberta Bielińskiego z udziałem artysty Majewskiego.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Redakcja Gazety Warschauerscher Jüdische Zeitung). Mieszcząca się obecnie na Nalewkach, w domu W. Rubinsztein pod Nr. 2239, wprost ogródka Krasińskiego, przyjmuje i tłumaczy na mowę popularną żydowsko-niemiecką wszelkiego rodzaju ogłoszenia w języku polskim, za umiarkowaną opłatą.

* (Szycie białej bielizny). Osoba dotknięta dziesięcioletnią chorobą, na którą wyczerpała wszystkie zasoby swych funduszy, pragnie poświęcić pracy swoje słabe siły, aby tym sposobem mogła zaradzić swemu przykremu położeniu. Uprasza więc szanowne damy, ażeby raczyły przyjąć jej w pomoc sposobem powierzania szycia białej bielizny, a ona będzie się starać godnie odpowiedzieć położonemu w niej zaufaniu. Wiadomość przy ulicy Senatorskiej N. 454 obok domu Dobrycza, w fabryce rękawiczek p. Różańskiego.

* (Tydzień targowy). Średnie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu bieżącym były następujące: *co do chleba*: razowego funt kop. 3, pyłowego kop. 4, stolowego kop. 6, bułka za kop. 1 ważyła: ordynaryjne od 15—17, poznańskie od 13—16, montowe od 10—13; *co do mięsa w jatkach rzeźniczych*: wołowe w częściach zadnich funt kopiejek 11, w częściach przednich kop. 9, połędwicy funt kop. 19, słoniny świeżej kop. 20, solonej kop. 22, baraniny w ćwiartkach zadnich kop. 9, w częściach przednich kop. 7¹/₂, wieprzowiny ze skórą kopiejek 14, bez skóry kop. 12, cielęciny w ćwiartkach zadnich kop. 14, w przednich kop. 12¹/₂, łoju funt kop. 12, sadła świeżego kop. 22; *co do nabiału*: masła świeżego funt kop. 30, solonego k. 25, śmietany kwarta kop. 27, ser krowi większy kop. 20, mniejszy kop. 15, twaróg k. 7¹/₂, jaj kopa rs. 1 k. 20, *co do drobiu*: kura stara kop. 50, kurczę większe kop. 35, mniejsze kop. 25, kaczka kop. 37¹/₂, gęś kop. 80, prosiękop. 80; *co do ogroduwizny*: koszyk szpinaku kop. 13, sałaty główka kop. 1, andywi kopiejek 1, wiązka marchwi kop. 4¹/₂, selerów mendel kop. 16, porów mendel kop. 7, buraków wiązka k. 2¹/₂, pęk pietruszki kop. 7¹/₂, kalarepy mendel kop. 7, kalafior kop. 5, szabelbonu blacik kop. 7¹/₂, chrzanu wiązka kop. 5, cebuli wiązka kop. 7, kartofli garniec kop. 7¹/₂, rzodkwi pęk kop. 2,

strączków garniec kop. 9, czosnku pęczek kop. 6, bobru kwarta kop. 3¹/₂, brułki wiązka kop. 6, majeranku wiązka kop. 5, kapusty zwyczajnej główka kop. 3 włoskiej kop. 4, rzepy pęczek kop. 2¹/₂; *co do owoców*: jabłek bursztułek kopa kop. 75, sztetynów kop. 70, papierówek k. 67¹/₂, gruszek duannów kop. 90, paragamutek kop. 70¹/₂, pannaów kop. 90, sliwek kwarta k. 6, borówek garniec kop. 45, orzechów włoskich kopa kop. 15, laskowych kwarta kop. 9; *co do legumin*: maki najpiękniejszej funt kop. 10, średniej kop. 7¹/₂, ordynaryjnej kop. 5, kaszy krakowskiej drobnej kwarta kop. 12, grubszej kop. 10, jaglanej kop. 8, perłowej kop. 12, gryczanej kop. 6¹/₂, jęczmiennej kop. 5¹/₂; grochu szablatego kwarta kop. 8, okrągłego kop. 6, grzybów suszonych funt kop. 36, świeżych koszyczek kop. 35, rydłów koszyczek kop. 40; *co do ryb żywych*: szczupaka funt kop. 30, karpia kop. 25, lina kop. 25, karasia kop. 22¹/₂, leszcza kop. 25, węgorza kop. 18. Raków dużych kopa rs. 1 kop. 20, mniejszych kop. 75. &

* Nr. 120 Ktosów wyszedł z druku i zawiera:—Oficjalist, p. A. Pługa, (część IV c. d.)—Młodość i jej przejawy u ludu wiejskiego, p. M. Kamińskiego (dok.)—Padurika, S. Miłkowskiego (dok.)—Klin klinem. Komedja Aug. Moreta w 3-ch aktach wierzem, przeł. z hisz. p. K. P. (dok.)—Korespondencja z Paryża, (dok.)—Wystawa Rolnicza w Warszawie, p. J. K. Gregorowicza (c. d.)—Przegląd polityczny. —Balet. „Hrabina Egmont”. —Most naturalny w Dolinie Kościeliskiej w Tatracz (z drzew.)—Kominiek, rzeźba Brodzkiego. (z drzew.)—Na Jarmarku, Szkice humorystyczne F. Kostrzewskiego (z drzew.)—Oprócz tego wyszedł z druku:—Nr. 41 Przeglądu Katolickiego.

Rozkład biegu pociągów na drodze żelaznej Warszawsko-Petersburgskiej.

Na czas od 1 Maja do 1 Listopada.

Z Warszawy do Wilna wychodzi pociąg 1, 2 i 3 kl. o godz. 11 rano i o g. 11 wieczorem.

Z Wilna do Petersburga pociąg 1, 2 i 3 kl. o g. 2 m. 25 po południu i wieczorem o g. 4 m. 40, i o g. 11 m. 24: 1 i 2 klasy.

Z Wilna do Wierzbolowa (za granicę) wychodzi pociąg 1 i 2 kl. o g. 6 m. 35 rano a po południu o g. 2 m. 54 pociąg 1, 2 i 3 kl.

Z Wierzbolowa do Wilna i Petersburga pociąg pasażerski 1, 2 i 3 kl. o godz. 8 m. 45 rano: zaś kurjerski 1 i 2 kl. o g. 6 m. 25 wieczór.

Z Petersburga do Ługi, Wilna, Warszawy i Wierzbolowa (za granicę) rano o g. 7 m. 30 pociąg 1, 2 i 3 kl., zaś po południu o g. 1 pociąg 1 i 2 kl., a wieczorem o 6 g. pociąg 1, 2 i 3 kl.

Z Wilna do Warszawy pociąg 1, 2 i 3 kl. o g. 7 rano i o g. 3 m. 10 po południu.

Uwaga. Sprzedaż biletów i ekspedycja tłumoków rozpoczyna się na godzinę przed odejściem pociągu. Sprzedaż biletów ustaje na 5 minut przed wyruszeniem pociągu, a ekspedycja tłumoków na minut 15. Każdej osobie drogą żelazną jadącej, przyjmując się bezpłatnie pakunki, nie przeważające funtów 40.

Godziny są oznaczone podług zegarów miejscowych każdej stacji.

Warszawa, dnia 7 (19) Października.

Kalendarz.

W niedzielę, 20 października, — św. Ireny pan. i Przeniesienie św. Wojciecha. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 34; zach. o godz. 4 min. 55.

W poniedziałek, 21 października, — św. Urszuli pan. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 36; zach. o godz. 4 min. 52.

Stan pogody.

Dzisiaj	Wczoraj	o godz. 8 rano.	o godz. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	754.6	752.9	
Termometr Reaum.	+ 5 ⁴	+ 9 ⁴	
Stan nieba	pochmurny	pochmurny	

Największe ciepło + 10¹, R. Najmniejsze ciepło + 6⁸ R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 2.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — Dziś, opera w 5-ciu aktach, Robert Djabel. — Osoby: Robert książę Normandji — p. Filleborn; Bertram jego przyjaciel — p. Borkowski; Izabella księżniczka Sycylijska — pani Dowiakowska; Alicja wieśniaczka normandzka — panna Kwiecińska; Raimbaud wieśniak normandzki — p. Cieślowski; Albert — p. Szarzyński. — Tańce. Osoby tańczące: panie: Stefanińska, Popiel, Brandt, Buczyńska, Ejfler, Rycerkiewicz, Jagielska, Zaremba, Charjanow i corps de balet. — Jutro, opera komiczna Rendez-vous na Przedmieściu: uwertura: les Girondins; 2-gi akt baletu Sylfida.

TEATR ROZMAITOSCI. — Dziś, komedja w 5-ciu aktach p. Wiktoryna Sardou z francuzkiego tłumaczenia Rodzina Benoiton'ów. — Osoby: Champrose — p. Swiezeski; Benoiton — p. Arzywiński; Marta — pani Ostro-

uska; Joanna — panna Urbanowicz, Kamilla — panna Kwiatkowska, Théodule — p. Szymanowski, Fanfan — panna Aleks. Urbanowicz — (wszystkie 5 jego dzieci); Didier zięć Benoiton'a — p. Tatarzkiewicz; Klotylda — pani Łapińska; Adolfin — panna Figarska; Formichel — p. Ostrowski; Prudent jego syn — p. Sawicki; Stephen — p. Dobrowolski; Müller — p. Szober; Martelen — p. Mroziński; Julia — panna Gilska; Józefa — panna Seredyńska; Jan — p. Jejde; Baptysta — p. Adler. — Jutro, komedjo-opera Talizman. — Wczoraj, dawano komedje: Doktor medycyny i Po dwóch latach; krotochwiele 37 sous Pana Montaudoin, było osób 350.

W SALI HARMONJI. — Jutro, w niedzielę, Koncert orkiestry pod dyrekcją p. Sonnenfelda. — Początek o godzinie 4-ej. — Cena biletu kop. 20.

ALKAZAR FRANCUZKI (dawniej Odeon na Krakowskim-Przedmieściu). — Dzisiaj i codziennie, Przedstawienie śpiewaków francuzkich. — Początek o godzinie 7-ej. — Wczoraj, było osób 26.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — Codziennie, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOSCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — Codziennie, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. — Codziennie PANORAMA Mikroskopów.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera, w zakładzie pana Kędziarskiego). — Dzisiaj i codziennie, Orkiestra złożona z kilkunastu osób, grywać będzie.

TEATR MAŁY i PSÓW TRESOWANYCH. — Dzisiaj i codziennie, Przedstawienie w ogrodzie w Tivoli. — Początek o godzinie 7. — Wczoraj, było osób 54.

* Przyjechali do Warszawy: Fligiel-adjutant J. C. M. kapitan Bezak, z Brześcia; — wyjechali: generał-adjutant J. C. M. Schwarz, generał-lejtnant baron Meller-Zakomelski i generał-major książę Szachowski, do Petersburga; generał-lejtnant książę Massalski, do Brześcia, rzeczywisty radca stanu Popow, do Berlina.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warszaw. i warsz.-bydg. osób 487, wyjechało osób 415; — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 165, wyjechało osób 179; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 100, wyjechało 118; — statkami parowemi przyjechało osób 15, wyjechało osób 29; — w ogóle przyjechało osób 997, w tej liczbie z zagranicy 105, wyjechało 1110, w tej liczbie za granicę 74.

* Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone, w d. 6 (18) b. m. i r., pod adresem, a mianowicie: z używanymi markami: Wendorf w Częstochowie, Kollwier w Raciążu, Florjanowicz w Prasnyszu, Widelski w Płocku, Grzybowski w Karniewku, Janower w Aleksandrowie, Ciesliński w Zwierzynku, Morgensztern w Kocku, Szabszewicz w Kaliszu, Izdebski Jakób w Włocławsku, Spiczewski w Czyżewie, Kozakow w Petersburgu, Kornaszewski w Stawiszynie, Brodzki w Bukowcu, Rabin w Nowe Miasto, Cygler w Gapinie Niwiński w Jadowie, Maskowa w Włocławsku, Mortopł w Dardonie, — listów miejskich sztuk 3, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt doręczone nie będą, — oraz 52 sztuk listów na koszt dla wyekspedowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonymi markami, znajdujących się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 6 (18) b. m. i r. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 59, wyzdrowiało 39, umarło 6, pozostało 1631 (mężczyzn 767, kobiet 864), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 162, kobiet 144.

* W dniu 6 (18) bież. mies. i roku, urodziło się chrześcijan: płci męskiej 2, żeńskiej 2, starozakonnych: płci męskiej 2, żeńskiej 6, razem 12; — zmarło ślubu małżeńskie par: chrześcijan: 1, starozakonnych: —; — umarło: chrześcijan: płci męskiej 3, żeńskiej 8; starozakonnych: męskiej 7, żeńskiej 6, razem 24.

Geny targowe.

dnia 6 (18) października 1867 roku.

Table with 4 columns: Rodzaj Produktów, Czwetwert, Korzec od — do, and sub-columns for r. r. and k. kop. Includes items like Pszenica, Żyto, Jęczmień, Owies, Groch polny, Kartofle.

Pud siana od kop. 50 — 55. Pud słomy od kop. 24 — 25. Dowozy: Pszenicy 143; Żyta 85; Jęczmienia —; Owsa 285 czwartki.

Buletyn choleryczny w Królestwie Polskiem.

Main cholera bulletin table with columns: Nazwa Miejsca, Pozostawało chorych do 16 Wrze., Do 3 (15) Października (zachorowało, wyzdrowiało, umarło, pozostało).

Summary table of cholera cases with columns: Nazwa Miejsca, Pozostawało chorych do 16 Wrze., zachorowało, wyzdrowiało, umarło, pozostało.

W ogóle w całym Królestwie z wyjątkiem Warszawy i wojsk, od okazania się cholery, to jest od 9 (21) Kwietnia r. b. zachorowało 15,039, wyzdrowiało 7,754, a umarło 6,606.

KURSA TELEGRAFICZNE. AJENTURY RUDOLFA OKREJT Petersburg, dnia 6 (18) Października 1867 r.

Table of telegraphic exchange rates for various locations including London, Hamburg, Amsterdam, Paryż, Berlin, and others.

KURSA TELEGRAFICZNE AJENTURY RUDOLFA OKREJT z Berlina, d. 6 (18) Października 1867 roku.

Table of telegraphic exchange rates from Berlin, listing various commodities and currencies like Rubles, Paryż, and Londyn.

